

Chá đá Cáng sán đá c tài Việt Nam đã dùng bạo lực để cướp chính quyền kể từ những năm kháng chiến chống Pháp, phong trào Việt Minh đã theo đuổi một cách dã man những thành quả quốc gia yêu nước không cùng đến nay là Mác xít

Lách sá những cuộc đấu tranh chống đá c tài cho thấy rằng không thể dùng những phương pháp ôn hòa mà đi đến đá c tài được. Trong bất cứ một cuộc cách mạng nào, luôn luôn phải có bạo lực, phải có đá máu, phải có hy sinh. Có đá máu, có hy sinh những bạo lực không đến nỗi đến chết, không để cướp đi đá cho những bạo lực để tiếp tục thì vẫn tốt hơn. Hình ảnh cuộc nổi dậy của thanh niên sinh viên Trung Hoa ở Thiên An Môn năm 1989 là thí dụ điển hình. Cuộc nổi dậy chống nhà đá c tài Khadafi ở Lybia là một bài học đau đớn hơn nữa. Những kẻ nổi dậy không có đá vũ khí súng đạn – chẳng khác là những đứa trẻ chơi cờ đảng hoàng – nên dù có dùng đến bạo lực những cuộc đấu tranh vẫn dài dáng, vẫn chẳng đạt được điều gì.

Có người hỏi tội sao lại nghĩ tội chuyên lật đổ chính thể Cộng sản ở Việt Nam? Câu trả lời đơn giản là vì nếu không lật đổ thì chế độ đá c tài tàn bạo này sẽ vẫn còn tồn tại cha truyền con nối, dân tộc Việt Nam sẽ tiếp tục bị hoán nán, nguy cơ bị xâm lăng sẽ vẫn còn đó. Nhìn lại quá khứ và hiện tại, chúng ta không thấy có lý do gì để mong muốn chế độ cộng sản đá c tài tiếp tục kéo dài ở Việt Nam. Đá c tài sáng suốt như ở Đá Hàn dáng ở Trung Quốc hay Tân Gia Ba dáng thì cộng đồng quốc gia Lý Quang Diêu thì ai không muốn? Những Việt Nam không may mắn có đá c tài chế độ đá c tài sáng suốt như hai nước này.

1. Chế độ Cộng sản ở miền Bắc Việt Nam đã dùng bạo lực để cướp chính quyền kể từ năm kháng chiến chống Pháp, phong trào Việt Minh đã theo đuổi cách dân thành phố quần chúng yêu nước không cùng đảng là Mác xít. Bên Cộng Sản đã dùng bạo lực để đàn áp quyền làm chủ đất nước, chúng đưa vào các nước Cộng Sản đàn áp chế độ Pháp với chiêu bài chống thực dân, chiêu bài giải phóng quê hương cho dân và lợi ích lòng yêu nước của toàn thể dân chúng trong cao trào chống ngoại xâm. Năm 1954, Cộng sản Việt Nam bắt áp lực của Trung Cộng phỉ ký Hiệp Định Geneva chia đất nước. Sau đó chúng có tham vọng nuốt nốt miền Nam, đưa quân vào kháng bắt cộng đồng dân buôn bán phố theo chúng. Việt Cộng dùng bạo lực để trừ thù những người chống lại hay không theo chúng, tiêu biểu nhất là những cuộc kháng bắt đất mình và họ còn là cuộc tàn sát vào ngày Tết Mậu Thân 1968 ở Huế. Cộng Sản trong mùa trở nên hèn nhát máu đỏ mũi trắng lòng thù hận, lấy vũ khí súng đạn bom mìn để biểu tượng bạo lực nhằm kháng chế độ người dân. Bên bạo lực chúng hèn nhát đi tra tấn hành hạ tra tấn và giết chết một cách dã man hàng trăm ngàn người dân vô tội mà chúng coi như là kẻ thù, chúng nuôi hận thù và kháng chế độ những ai chúng không tin tưởng và sẵn sàng theo đuổi hèn nhát trong trở nên hàng mấy trăm ngàn quân cán chính VNCH đã bắt chúng đưa đi đày ở sau ngày chúng cướp chính quyền ở Miền Nam để họ chết dần chết mòn trong những nhà tù mà chúng gọi là những "trại cải tạo".

2. Chế độ Cộng sản ở miền Bắc không danh chính ngôn thuận vì không bao giờ do dân bầu lên và choa bao giờ được dân ủng hộ. Vì bên cộng đồng chế độ mà người dân đã phải theo Việt Minh vì bạo lực và đã phóng lao thì phải theo lao, nếu không theo thì sẽ bị tiêu diệt. Những trí thức văn nghệ sĩ thi sĩ gia đình phong trào Việt Minh rồi đàn áp cầm míng nhốt nhốt và tiếp tục ra vào ngục tù dù bên trong thì họ đã biết sự thật và chán ghét Việt Minh.

Năm 1954, hai trí thức người đã bỏ nhau hôn nhau cưới nhau đi vào miền Nam vì biết rõ bên một thế lực của Cộng sản. Những người nhe dè họ đã bắt theo thu tài sản, đem ra đấu tố (cách ruồng bỏ) hay bắt đày cho đi cải tạo (Trăm Hoa Đua Nở - Nhân văn Giai Phẩm). Sau khi đã đóng vĩ tuyến 17 vẫn còn những người liêu cho bắt trở lại đi vào miền Nam bên thuyền bè. Trong suốt thời gian có chiến tranh giữa hai miền đã có hàng ngàn binh lính Cộng Sản trở về với chính nghĩa quần chúng qua chiến sách chiêu hàng của Việt Nam Cộng Hòa. Nhiều tù binh Cộng Sản đã trở về không chịu trở về miền Bắc trong cuộc trao đổi tù binh năm 1973 những vì qui định của hiệp định ký kết tại Paris họ đã miền cộng đồng phải trở về Bắc. Họ cũng như những kẻ vô học chánh đã quá biết bên một thế lực chính thể chế tài ở Miền Bắc và yêu cầu chế độ do nhân bên của Miền Nam.

Năm 1975, do sự phản bội của chính phủ Hoa Kỳ - TT Thiệu nói là của Kissinger cho những quân đội Mỹ rút lui, Miền Nam đã bắt đầu rơi, không còn những đồng minh quân sự của Hoa Kỳ để tiếp tục chiến đấu bạo lực, nên Bắc Việt với sự ủng hộ và viện trợ quân sự từ phía Trung Cộng và Liên Xô, đã lợi dụng tình thế, xua quân vào cộng đồng chiếm Miền Nam. Ngày 30 tháng 4 năm 1975 toàn dân Miền Nam đã đau đớn chịu một nước, những người không may mắn nhanh

chân chân thoát đã phải đi tù, nhiều người trên chiến trường, mặt số không nh (hàng chục ngàn) đã bị hành hạ hay bị chết đói chết bệnh hay bị hãm hại trong trại giam. Họ n mặt tri u người đã li u mặt ng bị tr n ra n c ngoài, k trên nh ng con thuyền lênh đênh trên bi n Nam H i, k thì bằng đ ng r ng đi v t biên giới để tìm t do. Bao nhiêu người đã chết t c t i trong cu c ra đi tìm cái s ng này, con s chính xác không có, chỉ có s c đ nh là vào kho ng trên 400,000 người. Ch a bao gi Mi n Nam ch p nh n C ng S n. B ng b o l c m t chính th đ c tài b t nhân ác đ c đã đ c áp đ t lên đ u nh ng người dân mi n Nam. Tr c đó quân C ng s n đi đ n đâu là người dân kinh hãi b ng b nhau đi tr n tránh, lòng người dân Mi n Nam ch a bao gi ch p nh n Công s n.

3. Và cho đ n nay 36 năm sau bị Mi n Nam bị c ng chi m, nhân dân v n ch a ch p nh n chế đ C ng S n và ch a bao gi ng h chính th đ c tài hi n th i. Lòng dân chán ghét chế đ n c c đ i m nh ng vì C ng s n ki m soát người dân b ng b o l c nên không ai dám t thái đ , không ai dám lên ti ng đã đ o, chỉ vì h s bị đi tù, bị hành hạ, bị tra kh o, và th tiêu. Đ c bài t a đ “M t v máu đ ng mi ng, m t gi t l ph n n trong m t” m i đ c công b đây c a André Menras, m t người Pháp tr c kia đã phải đi tù đ i th i VNCH vì đã ng h Vi t C ng, người ta càng ý th c vi c chế đ C ng s n đ c tài hi n nay v n đang s đ ng b o l c đ ki m soát và ki m chế người dân m t cách tàn b o:

Hôm nay, ngày 18-7, i r t đau đ n và đ y ph n n ! Tôi đã xem nh ng b c nh – không c t dán l p ghép – c a nh ng công an qu n áo màu l c hay màu lam, đ i mũ, đi ng, hay nh ng công an m c th ng ph c; h xô đ y, lôi kéo, đ m đá; h đá c vào m t m t thanh niên đã ngã xu ng.

..... Tôi h th n cho các ông. Tôi h th n v lòng thù h n c a các ông khi hành h nh ng công dân l ng thi n, ôn hoà và can đ m; v s hèn nhát c a các ông tr c b n c p trung qu c.

..... B ng nh ng hành đ ng tr n áp ngày càng b o li t, m t s lãnh đ o c a chế đ hi n đang ... gây ra cùng m t lo i đ ng trong dân chúng tr c đám công an, ch m hay n i, tr n ng p, ngày càng hung hãn. Họ t o ra đ i u ki n cho s s p đ t bên trong r t có h i cho Vi t Nam, b i vì phong trào yêu n c, ôn hoà và dân chủ, đã hi n l gi a ban ngày, s không đ ng l i.

..... Qu là đ n lúc đ ng l i dui cui, đ m m t nhìn và đ đ ng tai nghe: con đ ng đàn áp là b t c. H i quý ông mang dui cui, cái v máu trong mi ng đó, và cái n i th nh n đó, mà m i ngày các ph n ng hèn h c a quý ông m i làm cho thêm người cùng n m tr i, đang đ a quý ông, và gia đình, và c đ t n c này đ n th m ho .

Su t h n 60 năm v n m t đ ng đ c tài s t máu, v n m t qu c h i bù nhìn, m t đ ng dân ch cu i, người dân phải đi b u đ kh i bị trù đ p và đi b u thì v n chỉ b u cho nh ng k do Đ ng chế đ nh. Nhà n c nói người dân làm chế đ t n c nh ng k th t đ t n c n m trong tay m t s đ ng viên côn đ g c n m trong cái g i là Bộ Chính Tr hay Trung  ng Đ ng gì đó.

Quyền lực chính trị được chia chäc giữa một số người vì nó gắn liền với quyền lực vật chất trên biển, những đảng viên gốc cũng là những tä bản đä, täi số nä lên täi biển tä, lòng tham vô đáy kéo theo nhu cầu phải báo với quyền lực và lòng dã thú, họ sẵn sàng dùng báo lực để duy trì vị thế của họ. Vì thế bản Cộng sản luôn luôn phải nuôi dưỡng một hệ thống công an một vài đä báo vì cho chúng và chúng sẵn sàng áp dụng những mô hình quyät nhất, những biện pháp tàn bạo vô nhân đạo nhất để duy trì chế độ Việt gian.

4. 36 năm sau khi đất nước được “thống nhất”, xã hội bằng phẳng, thäi nät tham những lan tràn trên xuäng đäi, chính quyền bắt tài bản lực không có khả năng phát triển đất nước, cứ trông cậy vào những nhà đầu tư ngoại quốc, những tên tä bản thực dân läi ngay trong vùng Đông Nam Á, đổ tiền vào läi động nhân công rẻ rúng để a phäng đä träc läi. Nhà nước không có chính sách báo với quyền lực quốc gia như báo với tài nguyên thiên nhiên, báo với sức lao động của người dân, cứ miễn nhiên để cho bản ngoại quốc hút máu hút mỡ đất nước và nhân dân ta. Lý do để nä giän là vì chế độ cách để cho bản chúng vào đầu tư thì những tên đầu tư sẽ trong Đäng và Nhà nước mới chỉ mät đäc, tiền đầu tư träc tiếp ngoại quốc (FDI – foreign direct investment) hàng mấy chục tä mät năm có läi cho người dân thì ít mà läi cho bản đầu tư nước Cộng sản và ngoại quốc thì nhiều.

Tình trạng kinh tế tài chánh luôn luôn khủng hoảng, cán cân chi thu và cán cân xuất nhập khẩu luôn luôn mất cân bằng, tiền vay nợ các ngân hàng thế giới lên täi con số nhà nước không còn thanh toán nợ, ngoại tệ luôn luôn khan hiếm, lạm phát gia tăng, đồng tiền sụt giá liên tục làm cho đời sống người dân ngày càng khổ đän, những nhà nước đầu con biết, miễn sao tiền tiếp tục vào trong túi những tên “tä bản đä” còn nhân dân thì sống chết mặc bay. Nhà nước cũng không chú trọng đến tương lai, không có kế hoạch đào tạo những lập người có khả năng khoa học kỹ thuật chuyên môn cần thiết để phát triển đất nước. Việt Nam cần bao nhiêu chục năm nữa mới bắt được đà những nước xung quanh, đó là nếu uä cả ai khác chế độ những nhà lãnh đạo Cộng sản không cần biết. Câu nói về dân tộc Việt Nam của một nhà báo Pháp - hình như là Jean Larteguy? – tuyên bố cách đây đã chục năm trước đây như vä: “Một dân tộc sẽ tä mà läi bởi những con läa lãnh đạo (un peuple de lions conduit par des ânes)”.

Hai giai cấp “đä tiên phong” trong cuộc “Cách Mạng Vô Sản” là công nhân và nông dân biển là bộ phận những người: Nông dân biển chính phải lấy đất để bán cho ngoại quốc làm sân golf hay xây dựng những nhà máy hay cứ thế thäng mäi, thậm chí còn bị những chính quyền để a phäng thäi nät ăn cướp đất làm của riêng. Công nhân thì được gọi đi “bán sức lao động” khắp thế giới – hàng triệu thanh niên hiện đang đi làm däch về nô lệ ngoại quốc. Ngay täi nước nhà công nhân các chế độ xã hội häng bóc lột sức lao động, thậm chí xuyên đänh công. Nhà nước không hề báo với người công nhân về lý do để nä gian là những tay tä trong chính quyền đã ăn chia với

nhäng tên tä bän thäc dân ngoäi quäc räi. Nhäng kä bä bóc lột thäm tä đó, giai cäp công nông, sä là mũi dùi đi đäu trong cuäc đäng lên lät đä chä đä Cäng Sän. Hä “không có gì đä mät ngoäi nhäng xiäng xích đang träi buäc hä” (chính läi cäa Marx).

5. Đä bäo đäm viäc giä väng chä đä đäc tài thäi nät này, bän lãnh đäo Cäng Sän Viät Nam sän sàng phän quäc phän dân täc. Chúng đäa vào häi häm bän đän anh Trung Cäng cäa chúng đä cäng cä chä đä bät läng do chúng thiät läp. Chúng thäa bán näc chä không đä mät nhäng quyän läi béo bä mà chúng đang đäc häng. Sau nhäng vä cät đät cät biän däng cho quan thäy cäa chúng, chúng cảm miäng không dám ho he träc vä xâm lăng lãnh häi cäa ta, giät chät đäng bào ta - nhäng ngä phä bä bän Tàu phù bät, hành hä, và ám häi - và quan träng hän näa là vä Trung Cäng xâm chiäm hai đäo Träng Sa và Hoàng Sa, näi có nhäng mä đäu häa, nguän tài nguyên quý giá cäa đät näc ta. Bän Cäng Sän Viät Nam giä thäi cän đä đäi väi nhäng thanh niên Viät yêu näc đäng lên säc biäu tình chäng läi Trung Cäng, dùng bäo läc đánh đäp chäi bäi ngä i dân làm cho nhäng kä träc đäy äng hä chúng trong cuäc xâm chiäm Miän Nam, nay cũng phäi phän uät. André Menras trong bài đäc nói đän trên đây đã viät:

Bäng nhäng hành đäng trän áp ngày càng bäo lät, mät sä lãnh đäo cäa chä đä hiän đang chui vào cùng mät rä väi bän du thä du thäc vô tä quäc cäa chä đä cũ. Hä gây ra cùng mät läi đäng trong dân chúng träc đäm công an, chìm hay näi, tràn ngäp, ngày càng hung hän. Hä täo ra đäu kiän cho sä säp đä tä bên trong rät có häi cho Viät Nam, bäi vì phong trào yêu näc, ôn hoà và dân chä, đã hiän lä giäa ban ngày, sä không đäng läi.

Träc làn sóng đang däng lên, häp pháp, lãnh mänh và cäu räi, sä đän áp sä lên đän nhäng mäc nào trong cái bän thäu, sä häi sä, và sä ngu xuän? Có phäi ngä i ta sä mä läi các träi täp trung? Có phäi ngä i ta sä xä đäng xe tăng theo kiäu Thiên An Môn? Có phäi ngä i ta sä bän vào quän chúng? Tra tän? Thä tiäu? Liäu có ai ngäy thä đän đä tin räng nhân dân Viät Nam cũng giäng nhä nhân dân Trung Quäc, và sä cú đäu träc roi vät? Bäi vì phong trào đã âm ä tä lâu nhä thä, và đã tiän lên nhä thä, sä không đäng läi. Đó không phäi là mät phong trào bät phát läa räm cäa sinh viên: nó đã tä häp đäc trên nhäng đäm mäu chät nhäng trí thäc có tiäng tăm, có quá khä ái quäc đäy uy tín, đäc kính träng và đäc läng nghe, nhäng quân nhân mà sä vinh quang phäc vä tä quäc cũng nhä sä liäm khiät không ai có thä nghi ngä. Nó bät rä rät säu trong quá khä yêu näc và trong văn hoá đäi chúng.

Quä là đän lúc đäng läi dùi cui, đä mä mät nhìn và đä đäng tai nghe: con đäng đän áp là bä täc. Häi quý ông mang dùi cui, cái vä máu trong miäng đó, và cái näi thänh nä đó, mà mäi ngày các phän äng hän hä cäa quý ông mäi làm cho thêm ngä i cùng näm träi, đang đäa quý ông, và gia đänh, và cä đät näc này đän thäm hoä.

Chợ đồ Công Sơn đến chợ tài hiên thì là một chợ đồ bết lóc, thối nát, phồn dân hôi nồm, dĩng ỹ c lố i vớ i cao trào dân chạ trên toàn thạ giớ i. Nhạ ng kạ lãnh đạ trong cái đạ ng “mafia” ằ Hà Nộ i là nhạ ng kạ vô hạp, vô lậ ng tâm, hám cạp, ham ăn chạ i, ham sạp, chạ biế t nghạ thì quyế n lậ i riề ng tạ , không mằ ng gì đạ n đạ t nồm, đạ n dân tạ c, chúng coi thậ ng nhạ ng quyế n lậ i chân chính cạp dân tạ. Đạ t nồm bạ xâm chiạ m, chúng cũ ng làm ngạ , ngạ i dân khạ n khạ không đạ cạp ăn áo mạp, chúng cũ ng bạ mạp.

Chợ nhòm ng k m t ng hay ngu d i m i nghĩ r ng chúng t t s thay đ i, s th c hi n dân ch , s th ng n c th ng dân, v...v... Đ i v i nh ng k ã m t l ng tri nh b n c ng s n đ c tài, nh ng k không bao gi hi u l ph i, không bao gi bi t công bình bác ái, thì tranh đ u ôn hòa cũng không th đi đ n đâu. Thanh niên sinh viên v a xu ng đ ng b y t lòng yêu n c là ã b chúng dùng b o l c tr n áp m t cách công khai. André Menras, m t tay tr c đây là “đ ng chí” v i b n Vi t C ng, nay ã sáng m t nh ng v n còn gây th t h i:

Bạn Công Sơn có khi nào từ bỏ đàn áp người dân, có khi nào chúng không sẽ hãi người dân nữa d'ý? Chúng có khi nào đóng cửa nhà ngục trại tù trung? Sao chúng lại không dùng xe tăng để trấn áp những người đứng lên chống lại chúng? Bạn chính sách ngu dân, bạn những phong trào đầu đ'c từ từ, những pháp t'ý nào, tuyên truyền, bạn những lợi d'í trá b'p

bà mẹ, chúng muán ruáng dân ta, muán dân ta trở thành là nháng con cáu, chá biết ngoan ngoãn tuán lánh, nghe theo nháng gì chúng nói, muán dân ta trở thành nháng con vát chúng dá sai khián, hay nháng ngáïi máy chúng dá điáu khián. Nếu dân ta không nghe, không tuân lánh, chúng ra tay ngay, chúng sẽ dùng báo lác để trừng phạt chúng ta.

Nhá vậy để với bà mẹ Cộng Sản đểc tài, không thể có sự đấu tranh ôn hòa, không thể có mặt tháa hiáp, vì mặt lý do đển gần là chúng ngoan cá không bao giờ chấp nhận ai đểu tranh chấp ngáïi chúng, không bao giờ chấp nhận tháa hiáp. Nhá vậy chá có thể mặt cuộc đểu tranh bà mẹ báo lác mới có thể chấp ngáïi sự tàn bạo cáa chúng, mới có thể lật đổ chá đểc tài hián hành. Không thể nào không có để máu mà cuộc náïi dáy có thể thành công. Chá có báo lác mới chấp ngáïi đểc báo lác. Mặt sự éo le khác là ngày nào Việt Cộng còn thì quan tháy Trung Cộng cáa chúng vẫn còn là mặt đe dọa cho dân tộc, đểt nước ta. Có đểt đểc báo n Việt cộng đểc tài mới trở đểc báo n Trung Cộng xâm lăng. Đó là càng là lý do chúng ta phải dùng báo lác đểt chá để Cộng Sản tay sai Đá Quốc Trung Cộng này.